

Bestillingemanden alene der bleven fornærmet i Ord, eller der vel i Gjerning er lagt ham Hindre ibeten for Udførelsen af hans Hverv, men der dog ikke er brugt Vold imod ham eller Trusler om saadan, §§ 97 og 94, 2det Stykke; er dette derimod Tilfældet, stiger Straffen for Modstand imod en Embedsmand til offentligt Arbejde indtil 6 Aar, og kan kun under formildende Omstændigheder gaae ned til Fængsel, og det ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel (§ 94); samme Straf rammer den, der voldelig angriber Skildvagter og deslige militaere Personer, men dog saaledes, at der er aabnet Afgang til at anvende Fængselsstraffe ved Siden af offentligt Arbejde, og at Straffen endog kan nedsættes til 1 Maanedes simpelt Fængsel (§ 95). Des Vold imod underordnede Bestillingsmænd og Bestjente, er 2 Aars Forbedringshuusarbejde Straffens højeste Grænse, men den kan under formildende Omstændigheder endog synke ned til Bøder (§ 96). Det er imidlertid for alle Tilfælde en Forudsætning, at den udøvede Vold ikke i og for sig maa medføre højere Straf, hvad der vil kunne være Tilfældet, dersom den har ført Lemlæstelse med sig (§ 94, jfr. § 201).

For nuværende Lovgivning indeholder ikke almindelige Straffebestemmelser for Modstand mod Embeds- og Bestillingsmænd under Udøvelsen af deres Embedsgjerning eller i Anledning af samme, og det er alene med Hensyn til egentlige voldelige Angreb, at Forordningen af 4de October 1833 §§ 16—18 frembyder et Berøringspunkt; men anstilles en Sammenligning hermed, vil det sees, at Udkastet vil medføre en væsentlig Formildelse. Efter den nævnte Forordning er nemlig Straffen i Almindelighed sat til offentligt Arbejde, der kun, hvis den udøvede Vold har været aldeles ringe og under iøvrigt særdeles formildende Omstændigheder kan nedsættes til Band og Brød, og det ikke under 2 × 5 Dage, medens den under andre Forhold kan stige til 8 Aar, hvortil da lægges den Straf, som den Skyldige vilde have paadraget sig, om Gjerningen var øvet imod en Anden. — Til disse i og for sig altså strenge Bestemmelser føjer Forordningen derhos skærpende Regler for det Tilfælde, at der øves Vold

imod en Præst i Kirken eller paa Kirkegaarden eller en Dommer, der paa det ordinaire Thingstied beklæder sit Dommeræde. Sees der imidlertid hen til den Maade, hvorpaa Domstolene for Tiden behandle saadanne Forhold, hvor de ikke bestemt ere bundne ved Lovens Bestemmelser, navnlig ved de ikke saa sjældent forekommende Forgribelser paa Politibetjente og andre underordnede Bestillingsmænd, maa Lovudkastet vistnok siges at have valgt sine Straffebestemmelser i Overeensstemmelse med den nærværende Retsbrug, og der er i alt Fald neppe Anledning til at belygte, at den skulde have sat Straffene for lavt. Da Slutningen af 3die Stykke i § 94, der bestemmer, at Amtsraadsmedlemmer eller lignende valgte Shendehavere af offentlig Myndighed under Udøvelsen af denne skulde ansees lige med Embedsmænd, muligt kunde give Anledning til den Misforstaaelse, at Fornærmelse eller Vold imod dem i Anledning af deres Hvervs Udførelse ikke skulde straffes efter Paragraphens foranstaaende Regler, medens Tanken ivertimod er den i saa Henseende ganske at stille dem i Lighed med Embedsmænd, foreslaaer Udvalget Ordene „under Udøvelsen af denne“ forandrede til: „med Hensyn til Udøvelsen af samme“. (Ændring Nr. 51.)

Ligemaade foreslaaer Udvalget en Ændring af Begyndelsen af § 97, hvoraf det med større Klarhed fremgaaer, at der tænkes paa fornærmelig Tiltale imod Embeds- eller Bestillingsmanden, og ikke derimod paa en blot fornærmelig Dm tale. (Ændring Nr. 52.)

Medens den fra Enkeltmands Side udviste Uhygighed imod Dvrighedens Befaling ikke uden videre kalder Straf efter sig, stiller Sagen sig anderledes, hvor der er Spørgsmaal om en samlet Mængde. Allerede den blotte Sammenstimlen af en Mængde Menneſter kan vække Frygt for Brud paa den offentlige Orden og kan derfor berettigede Dvrighedsmagten til at gribe Forholdsregler til dens Afspiltelse. Som bekjendt, foreskriver Grundloven imidlertid, at der i Tilfælde af Opløb ikke maa bruges Magt, før Mængden 3 Gange i Kongens og Lovens Navn er opfordret til at adfilles; Udkastets Bestemmelser om Opløb (§ 100) henviser nu til dette Bud og fastsætter Straffen for dem,